

[Rahbek.]

ikke vil være med til at gennemføre, saa siger de: Hvis dette Lovforslag gennemføres, saa vil Folk i store Skarer melde sig til Fattigvæsenet. Men man kan nu ogsaa saa tidt true med en Ting, uden at der sker noget, at ens Trusel ikke i Længden kan blive taget alvorligt. Hvis der virkelig var Grund til at frygte noget saadant — hvad der altsaa hidtil ikke har vist sig at være —, vilde jeg være enig i, at det ikke vilde være en heldig Udvikling. Men jeg tror, som sagt, ikke, der er nogen som helst Anledning til at frygte saadanne Følger.

Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skal jeg blot gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem mente ikke, at det, der er sket siden Lovens Vedtagelse, berettiger til en saadan Ændring som den her foreslaaede. Jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem heri. Vi skal ikke herindefra, hverken paa den ene eller den anden Maade, være med til at svække Folks Lyst eller Interesse for at betale deres Skat. Man kan nemlig ikke stadig væk lægge nye Byrder over paa Skatteyderne. Og det ærede Medlem og hans Parti er jo ikke bange, naar det er dette, det gælder om; de holder sig ikke tilbage, naar det f. Eks. gælder en Udvidelse af den sociale Lovgivning eller lignende Forhold, som lægger nye Byrder over paa Befolkningen. Men naar man er gaaet med hertil, saa skal man ogsaa være noget forsigtig med at gaa med til noget, der, som jeg sagde før, paa den ene eller den anden Maade kan svække Folks Interesse og Villie og Lyst til at betale deres Skatter. Jeg kan derfor ikke forstaa, at det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti kan indtage et saadant Standpunkt som det, han indtager.

Der har jo været fremsat Ænske om en kort Udvalgsbehandling, hvad jeg for mit Vedkommende ikke skal have noget imod. Jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg.

Sundbo: Der er vist ingen Grund til at beskæftige sig synderligt med det ærede Medlem, der talte sidst. Han synes ikke at have faaet fat paa Sagens Kærne. Men naar det ærede Medlem sluttede med at sige, at man ikke skulde svække Lysten til at betale Skat, saa vil jeg svare, at det er jo netop det, man vil gøre her. De, der er Tale om, de, som paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed eller trykkende Familieforhold har været ude af Stand til at betale deres Skatter, de bør have en Nedsættelse

af deres Skat, for at de kan komme til at betale Resten af Skatten. Ellers faar man simpelthen ingenting af dem, og det kan jo ikke være Meningen. Som Lovforslaget er affattet, vil det netop svække Lysten til at betale Skat.

Det ærede Medlem vil paastaa, at Lovforslaget ikke sejlede under falsk Flag; men det kom han meget daarligt fra, for det er netop Lovforslagets Formaal at berøve de fattigste, de arbejdsløse og de syge Valgretten. Der kan ikke være noget andet Formaal, for hvis det var Skatten, man vilde have ind, faar man den bedst ved at nedsætte den for saadanne Medborgere. Det ærede Medlem kan ikke komme udenom, at der er en himmelvid Forskel paa, hvad der krævedes i Skat i 1867 og 1868, og saa det, den højtærede Minister nu kommer og kræver. Det var kun en Del af det foregaaende Kalenderaar, man nødvendigvis skulde have betalt nogen Skat af, f. Eks. 25 Ø. som nævnt i Gaar. Efter den højtærede Ministers Forslag er det nu 7 Fjerdingaar, hvor man højst kan faa eftergivet en Trediedel, og Skatten er jo nu langt højere end den Gang. Det er derfor langt vanskeligere for de Fattigfolk, som der her er Tale om, at faa Skatten betalt end tidligere.

Jeg ved ikke, hvad det var for Eksempler, det ærede Medlem omtalte. Var det i Grindsted eller Brande, var det oppe i det ærede Medlems Valgkreds, det er foregaaet, eller hvor kan det være? Det kan i alt Fald ikke være i nogen Bykommune, hvor Socialdemokraterne har Flertalsstyret, det maa være ude i Landkommunerne, og jeg kan jo ikke vide, hvorledes det ærede Medlems Meningsfæller styrer, men jeg har aldrig haft ham mistænkt for, at der skulde være lavet noget, der ikke var lovligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at de Konservative i 1924 var mod Loven, og det vilde det ærede Medlem tage som et Bevis for, at de havde været misfornøjede med den Bestemmelse angaaende Skatteeftergivelse, der da blev vedtaget. Det er et ganske mærkeligt Argument; for hvor alvidende de Konservative end er, kunde de ikke vide, hvor galt det vilde gaa med denne Skatteeftergivelse. Der var derfor ingen Grund til at være saa forudseende, som det ærede Medlem tror de har været.

Det ærede Medlem siger, at jeg ikke skal have Eneret paa at definere, hvad lige og almindelig Valgret er. Nej, det skal jeg ikke, men jeg tror dog, man maa indrømme, at naar man skærer de fattigste bort, kan det ikke kaldes